

ע"פ 48619/10/18 - מאיר דגמי נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ע"פ 18-10-48619 דגמי נ' מדינת ישראל

לפני:
כב' השופטת דינה מרשק מרום - אב"ד
כב' השופטת עמיתה זהבה בוסטן,
כב' השופטת נואה בכור
המערער מאיר דגמי
עו"י ב"כ עו"ד אסנת מוליארסקי
נגד
המשיבת מדינת ישראל
עו"י ב"כ עו"ד ליאת פרג

פסק דין

המערער הורשע בהכרעת-דין מיום 24.5.18, בבית משפט השלום בראשון לציון (ת.פ. 16-11-26079), בביצוע עבירות של גנבה לפי סעיף 384 לחוק העונשין, תשל"ז - 1977 (להלן "חוק העונשין") ותקיפה כדי לגנוב לפי סעיף 381(א)(2) לחוק העונשין.

בגזר-דין מיום 13.9.18 הוטלו עליו 12 חודשים מאסר בפועל, 3 חודשים מאסר על תנאי ו-6 חודשים מאסר על תנאי בהתאם לתנאים המפורטים בגזר הדין, קנס בסך 2,000 ₪ ופיצוי למタルוננת בסך 5,000 ₪.

בערוור שבפנינוMSG שהמערער על הכרעת הדין ולחלויפין על חומרת העונש.

בפתח הדברים נאמר, כי מצאנו לזכות את המערער מהמיוחס לו בכתב האישום ולכנ דין הערעור להתקבל.

עובדות כתב האישום

1. על פי המתואר בכתב האישום נהג המערער, ביום 31.10.2016 סמור לשעה 20:41, בחניון הנמצא מאחורי קניון הזהב בראשון לציון, ברכבת מסוג "יונדאיה" נושא לוחית רישי 37-354-45 (להלן "הרכב").

המערער התקרב עם הרכב לעברת של המタルוננת (הגבי ליאורה מזרחי) שעמדה במקום ושאל אותה כיצד הגיע למסעדת "נאפיס" בחולון. המタルוננת נῆשה לעבר חלון רכבו של המערער והכוינה אותו כשהיא אוחזת

עמוד 1

בידה תיק ובתוכו טלפון סלולרי, ארנק, מפתחות, צ'ק על סך 850 ₪, כסף מזומנים ומחזיקי שימוש (להלן "התיק").

במה שלאמר, הושיט המערער יד מתוך הרכב, תפס את התקיק, משך אותו בכח והחל בניסיוה בעוד המתлонנת אוחצת בתיק ונגררת מספר צעדים אחר רכבו של המערער, עד אשר נאלצה לשחרר את אחיזתה מהתיק והמערער נסע מהמקום. כתוצאה לכך נגרמו למתlonנטה כאבים בכתף ימין.

הכרעת הדין של בית-המשפט קמא

2. המערער כפר בעובדות כתוב האישום וטען כי המשטרת טעהה עת "יחסה לו מעורבות באירוע".

לטענת המערער הכרעת הדיון מבוססת על ראיות נסיבותיות והמשיבה לא הוכיחה את אשמתו כנדרש, מעבר לכל ספק סביר. בנוסף טען המערער למחדלי חקירה אשר פגעו בהgento.

3. בית המשפט קמא ביסס את הרשות המערער על ראיות הנוגעות לזהותו הרכבת, ראיות הנוגעות לזהות המערער ועל שקריו של המערער.

הraiות לענין זהות הרכבת

4. המתlonנטה העידה כי הרכבת הייתה מסווג יודאי בצבע לבן, עצר לידיה שלוש פעמים בניסיון לברר היכן נמצאת מסעדת "נאפיס". בפעם השלישייה כשעצר לידיה הרכבת הושיט הנהג את ידו השמאלית, הצבע לכיוון שמאל ושאל אותה "מה זה שם?". המתlonנטה הסתובבה לכיוון עליו הצבע הנהג בידו ואז הוא משך את תיקה. המתlonנטה הצליפה לזכור את חמיש הספרות הראשונות (מתוך שבע) מצד שמאל של מספר הרישוי של הרכבת וביקשה משתי בחורות צערות שישבו בסמוך, בתוך רכב, לרשום את הספרות על פיסת נייר. מיד אחר כך התקשרה למוקד 100 ומסרה למועדנית את פרטי האירוע ובכל זאת ספרות לוחית הרישוי ואת יצרן הרכבת (ת/5).

5. בבדיקה של רס"מ צחי רומנו במערכת המשפטית המקושרת לשירות התchapora העלה כי המספר החלקי אותו מסרה המתlonנטה תואם **שני כלי רכב: האחד - 45-354-31**, שהוא רכב של חברת הרץ (קשר רנט א- קאר בע"מ); השני - **45-354-37** שהינו רכב בבעלות הגב' מעין בר (להלן "מעין"). מעין היא בת זוגו של המערער ואם ילדיו. המערער אישר כי הרכבת הרשום על שם בת זוגו שייר לו.

6. רס"ר אליה שורצמן העיד, על יסוד דוח' שלא הוגש כרואה, כי בבדיקה מעמיקה יותר העלה שככל הפרטים שמסרה המתlonנטה תואמים רק את רכבה של מעין. רס"ר שורצמן לא ידע למסור אלו פרטים נבדקו והוליכו למסקנה שרק רכבה של מעין תואם את הפרטים כיוון ש"אני לא ביצעת את הבדיקה. קיבלתי כבר את הדוח'ת. לא אני ביצעת את הבדיקה לרכב שאינו מדובר עליו. יש דוח' כזה,

פשוט לא אני ביכולתי פיזית את הבדיקה.

7. לגבי הרכב הנוסף, שחמש הספרות הראשונות של לוחית הרישוי שלו תואמות בספרות אותן מסרה המתלוננת, יצא לבקשת המשטרה צו להמצאת מסמכים (ת/24). הצו הופנה לחברת השומרים שבחזקתה נמצא הרכב בילסינג.

העידה בעניין זה הגב' אילת ארוך, מנהלת רכש ובקраה לחברת השומרים. על פי עדותה בעקבות הצו היא נתנה **למישה** לבדוק את רישומי הרכב, בהתאם לרישומים - עובד של החברה, מר רז יזהר, נהג ברכב בשעות הבוקר של יום האירוע, 31.10.16. מדובר ברכב שנוסעים אליו רק לפגישות. כסיסים מר יזהר את הפגישה הוא החנה את הרכב בחניון ציבורי, שהחברה משתמשת בו באופן קבוע, הנמצא ברוח' המסגר בתל אביב. הרכב חנה שם עד לmachורת הבוקר. הגב' ארוך העידה כי מר רותם קין, המנהל של רז יזהר, מסר לה כי אשר לא משתמשים ברכב המפתחות נמצאים במשרד. מפתחות הרכב היונדי נמצאו במשרד החל מהשעה 00:14:00. הגב' ארוך לא שוחחה עם רז יזהר, לא פגשה אותו או אמר קין והוא אינה עובדת באותו סניף בו הם עובדים. הפרטים עליהם העידה הגב' ארוך אינם מידיעתה אלא על סמך הרישום לגבי השימוש שנעשה ברכב.

כשנשאלה **"זאת אומרת שהחל מהשעה 00:14:00 לכל המאוחר ועד לmachורת הבוקר המפתחות של הרכב ספציפית היו במשרדים כך שאף אחד לא יכול לנוהג בו?"**, השיבה: **"למיטב ידיעתי כן"**. הגב' ארוך לא ידעה מה היו שעות העבודה של מר יזהר או מנהלו באותו יום והוא גם לא ראתה את הרכב.

8. בחיפוש שנערך ברכב נתפס כובע מצחיה שחור ובתא המטען נתפסו שני בוסטרים, זהים, בצבע שחור עם פסים אדומים בצדדים. פריטים אלה תאמו את האמור בהודעתה של המתלוננת שמסרה כי נהג הרכב חחש כובע מצחיה ובמושב האחורי של הרכב היה בוסטר בצבע שחור הכלול מושב בלבד עם>IDOT בצדדים ללא משענת גב. כשהוזגו בפני המתלוננת הבוסטרים שננתפסו ברכבו של המערער היא אישרה כי הם נראים כמו הבוסטר שהוא ברכב. בחיפוש בביתו של המערער נתפס כובע מצחיה נוסף בצבע שחור.

9. משהוזגו תמונות רכבו של המערער למתלוננת היא אישרה שברכב כזה ישב הנהג שגנב את תיקה.

10. מעין העידה כי היא אינה יודעת היכן היה המערער בשעת האירוע, אך ביום האירוע בשעות הערב הוא נהג ברכב.

11. בהודעת ואטסאף שללה מעין לumarur ביום האירוע בשעה 20:09 נכתב **"נו מה אתה מתכוון לבוא הילדיים ישנים משעה שבע ורבע אם אתה לא מתכוון לבוא בזמן הקרוב תודיע"** (ת/15).

מהודעה זו הסיק ביהם"ש קמא כי ביום האירוע בשעה 20:09 ואף קודם לכן לא היה המערער בבית.

הראיות לעניין זהה המערער

12. המתלוונת העידה כי הנהג היה ממוצא יהודי, צעריר, איש גדול, בעל קול בס שחוש כובע מצחיה הפור, ועל פנים אמרת ידו הימנית היה קעקוע עם כתוב באנגלית.

בימ"ש קמא התייחס בהכרעת הדין לשינוי בගרטה המתלוונת לגבי היד עליה נמצא הקעקוע ולගירסה המתפתחת שלה בענין זה. לשוטר שגבה את הודעתה מיד לאחר האירוע מסרה, כי הקעקוע היה על פנים אמרת ידו השמאלית של הנהג. בהודעתה השנייה מסירה, כי הקעקוע היה על ידו הימנית ולא השמאלית, ובהודעתה השלישית הוסיפה כי הקעקוע היה כתוב. בעודה הבירה כי בהודעתה הראשונה טעתה בין יד ימין ליד שמאל בשל סערת הרגשות בה הייתה נתונה בעת שמסירה את הודעתה אך לאחר ששיחזרה בזיכרונה את המקום בו עמדה ביחס לנаг הרכב, היא בטוחה שהנהג אחז בהגה ביד ימין והוא עמדה ליד חלון הנהג מצד השמאלי של הרכב ויכלה לראות את הקעקוע שעל פנים אמרת ידו הימנית. כשהוזגגה בפניה תמונה הקעקוע המצוי על ידו של המערער הכלול את הכתוב *iam liam odel*, היא אישרה כי זהו הקעקוע שראתה על ידו של הנהג. ביהם"ש קמא קבע כי ההסבר שמסירה המתלוונת מבhair כיצד הבדיקה בזודאות בקעקוע.

13. בעת הדיווח למועד המשטרה מסירה המתלוונת כי הנהג דומה לזמר "הצל" (מהצמד "סאבלימינל והצל"). בימ"ש קמא קבע כי אכן קיימן דמיון ויזואלי בין הזמר יואב אליאסי המכונה "הצל".

14. אמה של המתלוונת שעמדה לצידה בעת האירוע העידה, כי הנהג חשב כובע קסקט, היה שחרחר ומבנה גופו רחב.

ביהם"ש קמא קבע כי התיאורים שמסרו המתלוונת ואמה תואמים את נתוני ומבנה גופו של המערער אף את קולו. ככל שהוא נוגע למראהו החיצוני של המערער אף אנו יכולים להתרשם כי כך הם פניו הדברים.

15. במסדר זהה תמונות שנערכו למתלוונת היא לא זיהתה את המערער ואף לא אחר מהופיעים בתמונות.

אימרות המערער ועדותו בבית המשפט

16. בתחילת הודעתו הראשונה, שנמסרה ביום 16.11.3, טען המערער כי רק מעין נהגת ברכב היונדי. בהמשך מסר כי נסע ברכב פעם או פעמיים כשמיין נהגה, ולאחר מכן שוב שינה גרטתו ומסר כי היו מספר פעמיים בהם נהג ברכב לבדו ללא נוכחות מעין, אך רק בשעות הבוקר כדי לקחת את הילדות לגן. המערער עומרת עם ראיות שהיא בידי המשטרה מהן עולה שנаг ברכב היונדי פעמיים נוספת, לא בשעות הבוקר או כדי להסיע את הילדות לבן ואף לא עם מעין, והוא שינה גרטתו ומסר כי היו פעם או פעמיים בהם נהג ברכב לבדו.

בהודעתו השנייה מיום 16.11.6 מסר כי בשבוע בו אירע האירוע עבד יומיים ונסע לעבודה עם הרכב.

בסיומו של יום לא הייתה מחלוקת כי המערער נהג ברכב ביום האירוע ומעין אן יולדו לא היו לצידם. על יסוד האמור, קבע ביהם"ש קמא כי המערער ניסה להרחק עצמו מהרכב על מנת שלא יזהה כמי שתקף את המתלוונת.

17. בהתייחס למשיו ביום האירוע קבע ביהם"ש כי המערער מסר תשובות מתחמקות ומעוררות תמייהה בהתחשב בכך שנחקר לראשונה שלושה ימים לאחר האירוע. כשנשאל אם היה ביום האירוע בראשון, לציון השיב "יכול להיות שכן". המערער מסר כי חזר מעבודתו בסביבות השעה 15:00 - 16:00, וכשנשאל אם יצא לאחר מכן מביתו השיב "אני לא יודע, לא רוצה להגיד לך סתום, אני לא זוכר.... לא זוכר מה עשית אתמול; לשאלת אם יכול להיות שהיא בראשון השיב "יכול להיות אצל אחותי". כשנשאל אם היה באוזר קניון הזהב השיב כי הדבר יתכן כיוון שלעתים הוא לוקח את הבנות לקניון הזהב.

ביהם"ש קמא קבע כי תשוביתו של המערער לגבי הנסיבות שהיא ביום האירוע אצל אחוי אינה אמתת, הן משומש שהוא לא הזמין אותם לעדות מטעמו, הן משומש שאחותו שהזמנה כדי למסור את גירסתה במשטרה התחמקה ולא התיצבה.

קביעותיו של בית-המשפט קמא

18. ביהם"ש קמא נתן אמון בעדות המתלוונת וקבע, כי ניתן לסמוק על דבריה על מנת לבסס עליהם קביעות עובדיות. בימ"ש קמא דחה את טענת ההגנה לפיה יתכן והמתלוונת התבבללה בספרות שלلوحית הרישוי בשל התרgesות ובהלה.

19. ביהם"ש קמא דחה את טענת ההגנה לפיה הפטק עליו נרשם המספר החלקי שלلوحית הרישוי אינו יכול לשמש ראייה קבילה במשפט /או לא ניתן לתת לו משקל, מאחר וזהות הבעורות שרשמו את הספרות על גבי הפטק אינה ידועה. בימ"ש קמא קבע, כי המתלוונת היא שהכתיבה את הספרות לבוחרה אלמנונית שרשמה אותו על גבי פטק תחת פיקוחה של המתלוונת, שדיווהה למוקד המשטרתי על מספר הרכב, היא גם זו שמסרה את הפטק למשטרה ולכן הדבר בראייה קבילה.

20. לגבי המערער דחה ביהם"ש קמא את טענתו בדבר קשיי זיכרון בהתייחס ליום האירוע כיוון שזו נסתרה בעודתו שלו עצמו (ראו דוגמאות בעמ' 101 - 102 להכרעת הדין).

21. ביהם"ש קמא קבע כי כמעט עדות המתלוונת, עדות אמה שתמכה בה, הפטק עליו נרשמו ספרותلوحית הרישוי של הרכב, ותמליל השicha של המתלוונת למשטרה, יתר הראיות שהוצעו הן ראיות נסיבותיות שנאספו במהלך החקירה אשר המסקנה המרשיעה העוללה מהן גוברת באופן חד ממשמעו והחליט על כל זהה חולופית אחרת וזאת נוכח **"זיהוי הרכב הכלול את סוג הרכב, צבעו, חמשת הספרות הראשונות שלلوحית הרישוי, הבוטסר שנמצא הרכב, וכן זיהוי נהג הרכב הכלול את מוצאו, מבנה גופו, גון פניו וצבע שערו קול הבס שלו הקעקוע על אמת ידו וכובע המצחיה**

אותו חשב. זאת בנוסף לפיהן הנאשם הוא שנג ברכב במועד האירוע ומיקומו בסמוך לזרת האירוע מבחינת זמן ומקום".

צבר הראיות האמור מבסס את השלב הראשון והשני של המבחן התלת שלבי שנקבע בפסקה כմבחן שעליינו ניתן לבסס הרשעה על סמך ראיות נסיבתיות ונitin לבסס עליו ממצאים לחובת המערער. מאידך, המערער לא הצליח להרים את הנTEL המוטל עליו בשלב השלישי של המבחן התלת שלבי ולא עלה בידו להציג גירסה אמינה וסבירה המתישבת עם הראיות שהוצעו שייה בה כדי לעורר ספק סביר כי לא ביצע את המיחס לו בכתב האישום.

22. לצבר הראיות האמור התווסף שקריו של המערער. אף שækרים וגירסאות סותרות של נאשם אינם יכולים כשלעצמם לשמש תחליף לראיות הרי שיש בהם כדי לחזק את הראיות המפלילות העומדות לחובתו. המערער בחר להסתיר בהודעותיו במשפטה את העובדה כי הוא זה שנג ברכב ביום האירוע, ואף הגדיל לעשות עת ניסה להרחיק עצמו משימוש ברכב וטען כי אינו זוכר מה עשה בערב האירוע. הוא מסר תשובות מתחמקות ומתפתלות לגבי המקום בו היה ולגבי מעשיו במועד האירוע וטענותיו באשר לקשי זכרון לא זכו לאמון ביהם"ש.

23. בהתייחס לרכיב הנוסף הנושא אף הוא לוחית רישי ובה המספרים שמסירה המתלווננת, קבוע בהם"ש קמא כי "כשווקלים כנגדה (שאלת הרכיב הנוסף) את כלל העובדות המפלילות אותן מניתי, אין ספק כי הCPF נוטה לחובתו של הנאשם".

נימוקי הערעור כנגד הכרעת הדין

24. המשטרת סימנה את המערער כחשוד העיקרי וביצעה פעולות חקירה שיש בהן כדי לסביר את המערער ובחירה שלא להביא ראיות או לחקור חשודים פוטנציאליים נוספים אשר היו ידועים לה וייתכן כי ביצעו את העבירות.

פרטי זההו אותם מסירה המתלווננת אינם ייחודיים ויכולים להתאים לאנשים רבים נוספים.

25. המשטרת זנחה קו חקירה נוסף, שכלל שלושה רכבים נוספים חדשניים בביצוע העבירה, שלא מצאה את החשודים בערב האירוע.

26. המתלוונת שניתה גירסתה באשר לזרוע עליה נמצא הקעקוע של הנג. בנוסף, היא לא זיהתה את המערער במסדר זההו תמונות ואף לא באולם בית המשפט.

27. הממצאים המתייחסים לרכיב היונדי הנוסף שמספר לוחית הרישי שלו נמצא טובם למספרים אותו

מסרה המתלוננת דוחו למשטרה על ידי הגב' ארוך והتبססו על דברים שנמסרו לה על ידי מנהלו של רץ יצהרי שהוא האחרון, על פי הנטען, שנаг ברכב. הגב' ארוך אינה מכירה את מר יצהרי או את מר קין, מעולם לא פגשה בהם ואינה עובדת אותם באותו סניף. למורת האמור קיבל המשטרה את דבריה כאמת לאמת ובחורה להפסיק את החקירה בכoon זה ולא זמינה לעדות את מר יצהרי או את מנהלו.

28. מר איליה שורצמן העיד כי בדיקה נוספת נסافت ומקייפה שנערכה במשטרה העלתה כי הפרטים שמסרה המתלוננת תואמים רק את הרכב נושא כתוב האישום. על פי הראיות שם בעל הרכב הוא הפרט היחיד השונה בין שני כלי הרכב.
29. המשטרה לא ביצעה איכון לטלפון של המערער בעת האירוע חרף העובדה שהחזיק בטלפון סלולרי. העדר איכון בתיק מהדל חקירתי.
30. היה על בית המשפט קמא לתת משקל לאי זהוי המערער במסדר זהוי תമונות.
31. בתיק החקירה לא נמצא פلت מערכת המידע של משרד הרישוי ובית המשפט קמא קבע כי די בזיכרון שוטרים על תוצרים שראו בעיניהם במסוף המשטרתי.

תשובה המדינה

32. המשטרה לא זנחה את הבדיקה לגבי הרכב הנוסף והבדיקה העלתה כי הרכב הנוסף חנה בחניון בזמן ביצוע העבירה. בנוסף לכך, מדובר ברכב ששימש את החבורה ולא היה צמוד לעבוד מסויים ועל כן ההסתברות שיימצא בו בוסטר קלושה מאד.
33. מתוך חומר הראיות, פרט החבורה בחזקתה היה הרכב ופרט הנאג שנаг בו ביום האירוע היו ידועים להגנה, אשר יכולה לעשות במידע זה שימוש ולזמן את מי שחפיצה.
34. צבר הראיות המצביע על המערער כמי שביצע את העבירה אינו משאיר מקום לטענה בדבר מהدل חקירתי. אך מתווספים שקרוו של המערער.

דין והכרעה

35. אנו דוחים את טענת המערער לעניין קבילותו ומשקלו של הפטק עליו היינו רשומות ספרות לוחית הרישוי. אמנם אין מידע לגבי מי שרשמה את הפטק והוא לא הזמנה לעדות, ועל כן לכואזה מדובר

בעדות שמיעה שאינה קבילה, אך בחוק ובפסיקת קיימים חריגים לככל האוסר על עדות שמיעה.

בע"פ 7293/97 ג'אפר נ' מדינת ישראל התייחס בית-המשפט העליון לחריגים אלו:

"**לכל הפסול עדות שמיעה כראיה קבילה במשפט קיימים חריגים בחוק ובפסיקת** חריגים אלה מכשירים ראיות שאין מכך ראשוני, אשר בשל אופיין המיעוד טמוניים בהן ביטחונות אחרים מהימנותן, המסייעים את עיקר החששות שהוזכרו לעיל. קבילה כראיה של עדות שלא عمده לחקירה נגדית אך טמוניים בה ביטחונות אחרים, מקיימת את האיזון הרואוי בין הצורך להוכיח את אשמתו של הנאשם באמצעות ראיות טובות ובעלויות משקל הוכחות, בין הסכנה בקבלתה של ראייה בלתי邏輯的な העולה להוביל לעיוות דין".

אף אנו, כמו בית המשפט קמא, סבורות כי זהו אחד החריגים לככל המאפשר לקבל את הפטק כראיה בעלת מלא המשקל הרואית. במקרה המקרה אוין החשש לחסוך מהימנות הראייה מאחר והפטק נרשם בנסיבות המתלוננת ומפה והוגש על ידה למשטרת, כאשר בית-המשפט קמא קבע כי מדובר בעודה אמינה.

36. כמו כן, אנו דוחות את טענת המערער לפיה המשטרת זנחה קו חקירה נוספת, ולפיו היו שלושה רכבים נוספים חדשניים ביצועה העברי. טענה זו הועלתה בהקשר לעדותו של פרק עופר משה לפיה, בערב האירוע התקבלו ככל הנראה ידיות מודיעיניות שיכלו להתאים למספר הרישוי החלקי וכן שלח נידות לכתובות המתאימות לביקורת. למשל נמצאו החדשניים והרכבים באותו ערב חדלה המשטרת מלבצע פעולות חקירה נוספות בכיוון זה.

אנו מקבלות את טענות ב"כ המשיבה, כי מדובר בבדיקות שנעשו על סמך ידיעות מודיעיניות בתחילת חקירה ובטרם התקבלו הממצאים מחשבי משרד הרישוי שהצביעו על התאמת שני כלי רכב בלבד למספר החלקי אותו מסרה המתלוננת, בצדך זנחה המשטרת את קו החקירה המתבסס על ידיעות מודיעיניות והתרכזה בקו החקירה שעלה כתוצאה מביקורת הפרטים מול מחשב משרד התchapורה, שהצביע על שני כלי רכב התואמים את המספרים אותו מסרה המתלוננת.

37. גדר התערבותה של ערכאת הערעור בהכרעת דין המבוססת על ראיות נסיבתיות תלויות בשלב בו מתבקש בית המשפט להתעורר, בהתבסס על המבחן התלת-שלבי שנקבע בפסיקת.

בשלב הראשון - שלב זהה לבחינות של ראיות ישירות - חל הכלל הרגיל בדבר אי התערבותה של ערכאת הערעור בממצאים העובדיים של הערכאה הדינונית.

שני השלבים האחרים עוסקים במסקנות הלוגיות אותן מבצעת הערכאה הדינונית מהראיות שבפניו ו usheret את השלים מתחם התערבות רחבה יותר במסקנות המבוססות על תהליך זה.

בשלב השני - נבחנת המסכת הרואית יכולה כדי לקבוע אם היא מוליכה למסקנהلقאות לפיה הנאשם אכן ביצע את המעשים המียวדים לו.

בשלב השלישי - נבחנים הסברים חלופיים למערכת הראיות הנسبטיבית אשר עשויים לשלול את המסקנה המפליליה שקבעה בשלב השני.

כל שקיימת גירסה עובדתית של חלופית אחרת העלה הנאשם או המתגללה מהעובדות אשר הוכחו בפני בית המשפט, ממנה עולה מסקנה אפשרית אחרת מלבד המסקנה המרשימה, יהא בכך די כדי לזכות את הנאשם מהאשמה המיוחסת לו. יודגש, אין די במסקנה חלופית דחוקה תיאורטית או מופרכת היכולה לעלות מחומר הראיות כדי להקים ספק באש灭תו של הנאשם, אלא נדרש מסקנה חלופית סבירה שיש לה אחיזה בחומר הראיות (ע"פ 2697/14 **ניסים דוד** נגד מדינת ישראל [6.9.2016]; ע"פ 2460/15 **ג'ברין** נ' מדינת ישראל [4.5.2016]; ע"פ 4153/17 **חסקינד** נ' מדינת ישראל [22.2.2018]).

38. בעניינו, הרשעתו של המערער התאפשרה על יסוד צבר הראיות הנسبטיבית לגבייהן סביר בית-המשפט קמא כי הן מבססות את השלב הראשון והשני של המבחן הבלתי שלבי שנקבע בפסקה. בהתייחס למבחן השלישי קבע בית-המשפט קמא כי המערער לא הצליח להרים את הנטול המוטל עליו, ולא הצליח להציג גירסה אמינה וסבירה המתואמת עם הראיות שהוצעו, שייהי בה כדי לעורר ספק סביר כי לא ביצע את המიוחס לו בכתב האישום.

39. סבורות אלו, כיصدق בית-המשפט קמא בבדיקה הראיות ובמסקנות אליהן הגיע בשני שלבים הראשונים של בדיקתו. הממצאים העובדיים שנקבעו על ידי בית-המשפט קמא מקובלים علينا. כמו כן מקובלת علينا המסקנה אליה הגיע בית-המשפט קמא, המבוססת על צבר הראיות ומצביעה לכאהora על המערער כמו שביצע את העבירות המתוארות בכתב האישום. ההגון הבהיר והשלל הישר מצביעים על כך, כי המסקנת הראייתית יכולה אכן מובילה למסקנה לכואורית זו.

40. עם זאת, דעתנו היא כי בבדיקה ה证实ים החלופיים האפשרים למסכת הראיות הנسبטיבית לא ניתן לקבוע כי המסקנה המפליליה את המערער היא היחידה האפשרית. ודוק: אין מדובר במסקנה אפשרית נוספת דחוקה או מופרכת אלא במסקנה סבירה שיש לה אחיזה בחומר הראיות כאמור להלן.

41. בבדיקה ספורות לוחית הירישי אוטם מסרה המתלוונת העלתה כי **קיים שני כלים רכב המתאימים לפתרים אלה**. האפשרות כי העבירות בוצעו על ידי מאן דהוא שנג ברכב השני למעשה כלל לא נבדקה על ידי המשטרה. נראה שהמשטרה הייתה שבוייה בכוון החקירה שהתבצע על הפרטים עליהם העידה המתלוונת והתאמו לממצאים בררכב ולתיאור המערער. אלא, שבاهינתן העובדה,קיימים רכב אחד נוסף שתואם לרכב בו בוצעה העבירה, היה צריך לבצע פעולות חקירה מעבר לשיחה עם הגבי אילית ארוך, ובמסגרתן לשלול את האפשרות שהקיים רכב נוסף ואדם אחר לגבייהם מתקייםים הממצאים שהיו ברכב והפרטים המזהים של מבצע העבירה. אך, למשל, מצופה היה בזמן לחקירה את מר רז צהרי, בבדיקה ביצוע פעולות חקירה אלמנטרית, ולשלול האם על גבי אמת ידו מצוי קעקווע. בנוסף, בודאי לא היה די באותה שיחה עם הגבי ארוך בכדי לבסס את מסקנת החוקרים לפיה הרכב השני היה בחניון בשעת האירוע, ונדרשו פעולות חקירה נוספת לא מורכבות כדי להמציא ראיות בדבר פעילות הרכב השני בשעות הרלבנטיות. אנו קוביעות, لكن, כי באופן מעשי, לא ה证实ו פעולות חקירה ממשיות

לגביו הרכב השני או לגביו מי שנаг בו.

.42. מחדלי חקירה אלו באשר לרכיב השני מקימים, לדעתיו, ספק המחייב את זיכוי המערער וכן אנו מורות.

.43. משבוגנו למסקנה כי יש לזכות את המערער, מתייתר הצורך להתייחס לערעור על גזר-הדין, אשר מתבטל בזאת.

ניתן היום, ה' تموز תשע"ט, 08 יולי 2019, בנסיבות הצדדים.

דנה מרשק מרום, שופטת
זהבה בוסתן, שופטת עמידה
נאוה בכור, שופטת
אב"ד